

[Aase Olesen]

flydelse på dette valg, og derfor er det en vigtig sag.

Det gælder ikke mindst for os, der har siddet og arbejdet med det, at vi alle sammen har ønsket, at denne lovgivning ikke skulle komme i miskredit. Det skal ikke kunne siges om folk, der ønsker at bruge lovgivningen på den positive måde, at man skal kunne lave »børnetilskudstænkning«. Derfor er jeg glad for at kunne sige i dag, at det har været fælles for samtlige partier, at man har ønsket, at det først og fremmest i hvert fald ikke skulle gå ud over børnene, at der nu bliver givet mulighed for at have fælles forældremyndighed. Det håber jeg vi har opnået med denne lovgivning, og vi må så samtidig sige, at vi alle må føle os forpligtet til at følge bestemmelserne i praksis, sådan at vi om et par år kan se, hvordan det rent faktisk har virket.

Som sagt vil det nok være ganske få mennesker, der vælger denne specielle konstruktion, men det har under alle omstændigheder virkning for alle, der i den kommende tid vil overveje at gøre brug af muligheden for at få fælles forældremyndighed.

Tinning (VS):

I dette tilfælde er det sådan, at den enighed, der har kunnet konstateres i udvalget, også omfatter VS.

Hvad angår indholdet af ændringsforslagene, vil jeg ikke sige noget om dem. De er gennemgået kort af nogle af de tidligere talere, men i øvrigt beskrevet aldeles udmærket og klart i betænkningen.

Men jeg synes, der er grund til at opholde sig en lille smule ved den fremgangsmåde, vi har måttet bruge i denne sag, for når det nu er sådan, at det er et helt samlet udvalg, der står bag ændringsforslagene, så er det jo, fordi det stort set kun har drejet sig om at præstere et stykke gedigent teknisk lovgivningsarbejde. Jeg er enig med både hr. Torben Lund og andre, der har nævnt det, i, at så meget mere beklageligt er det, at det stykke teknisk lovgivningsarbejde har måttet laves først og fremmest af udvalgets sekretær, men sandelig også af udvalgets medlemmer og endda i et tilfælde under den særlige form, at vi måtte holde et samråd uden minister, men til gengæld med nogle embedsmænd, som kunne hjælpe os.

Der er selvfølgelig ikke noget at gøre ved det, når regeringspartierne eller ministeren, eller hvem det nu er, decideret har sat sig for at forhindre udmøntningen af en lovgivning, som et flertal har ønsket. Man kan sige, ministeren skal opføre sig ordentligt, og vi ved, at ministeren svarer, at det gør hun skam også. Denne gang er det faktisk lykkedes os at få lavet et helt igennem godt stykke lovgivningsarbejde, og ikke mindst er det lykkedes, fordi vi har haft en udvalgssekretær, der på 3-4 dage lavede det, ministeriet burde have lavet i løbet af 3-4 måneder. Og jeg vil tro, at vi i udvalget har endnu mere fod på det end normalt, simpelt hen fordi vi stort set har været tvunget til at sætte os ind i og gennemgå hele den tekniske side af sagen også. Men selv om det altså kan lade sig gøre, og selv om man sådan set kunne uddrage den lære af denne historie, at en minister, i hvert tilfælde på det sociale område, for så vidt er en overflødig indretning, idet det har vist sig, at det går meget godt, hvis udvalget bruger embedsmændene direkte, så synes jeg alligevel, at jeg vil sige, at vi håber ikke, vi kommer til at opleve denne arbejdsform en gang til. Det har været helt igennem uacceptabelt.

Alligevel stemmer vi selvfølgelig for, men jeg er enig med fru Aase Olesen i, at der nu naturligvis påhviler i hvert tilfælde udvalgets medlemmer en pligt til at følge disse bestemmelers udvikling og se, hvordan de bliver brugt i virkeligheden. Og vi ville selvfølgelig ikke have noget imod det, hvis ministeren også fulgte lidt med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 2, således ændret, samt § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-